

Майер Кошницки

Майер Кошницки - един живот в името на Отечеството

Запасен поручик, кавалер на ордена за храброст IV ст., I кл. и орден за заслуга на военна лента, роден в град Тираспол (Херсонска губерния, Русия) на 4 юли 1884 г. През 1894 г. родителите му се поселили в България. През 1903 г. завършва Първа софийска мъжка гимназия, а през 1910 г. – Софийския университет по химия. След като завършва Школата за запасни подпоручици през 1911 г., Кошницки стажува във Врачанската мъжка гимназия. Мобилизацията от 1912 г. го вмъква като запасен подпоручик в редовете на 16 Ловчански полк. Участва във всички сражения и походи на полка, като се проявява със своя героизъм в боевете из Тракия и Чаталджа. През Междусъюзническата война участва в тежките боеве срещу турците при Лакна, като бива един от малцината щастливци, останали живи от почти унищожения му полк.

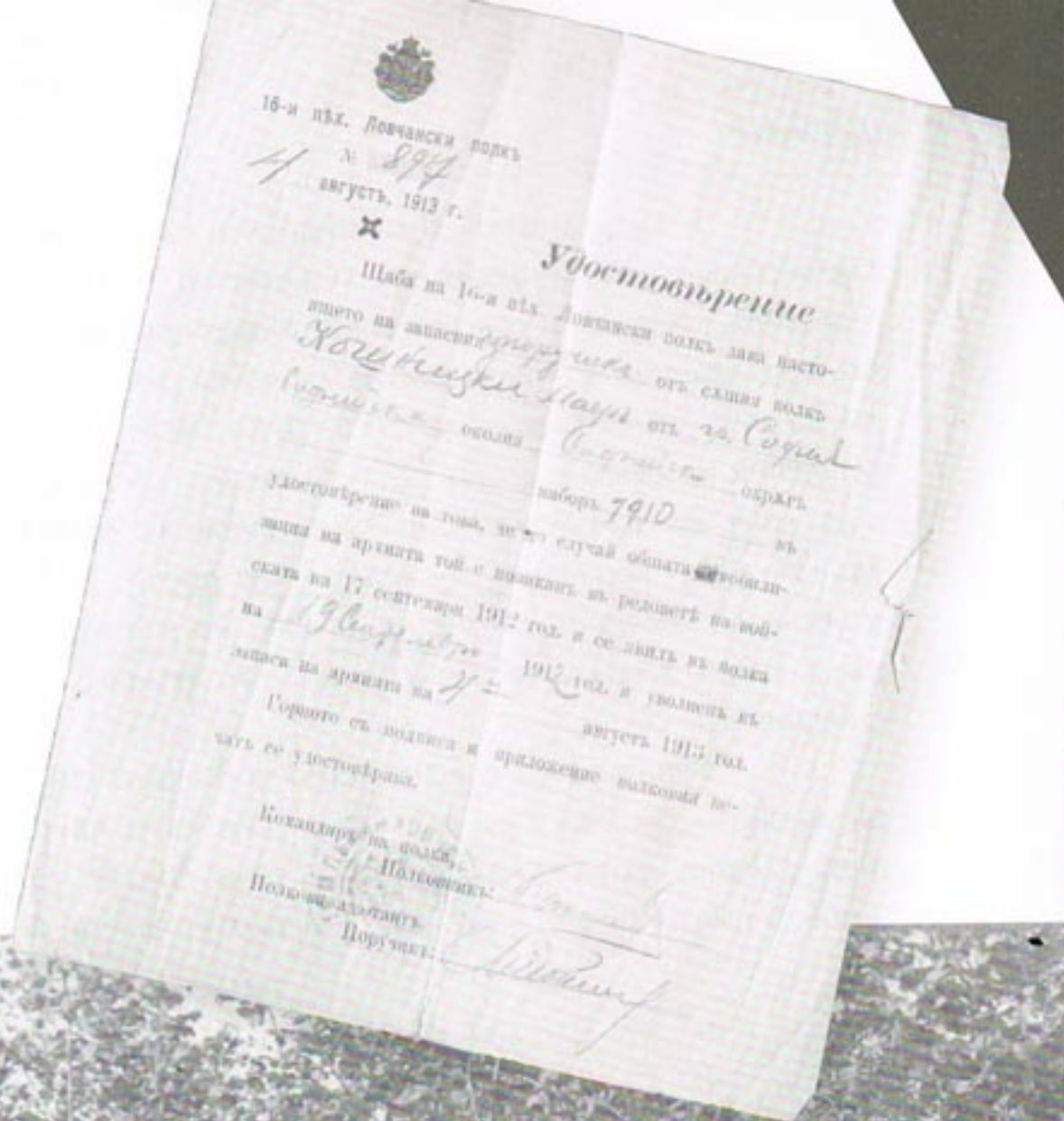
След мобилизацията пак става учител във Врачанската мъжка гимназия, издържа отлично държавния си изпит и на следната 1914/1915 г. бива преместен в Ямболското педагогическо училище. В началото на 1915/1916 учебна година бива преместен в Кюстендилската мъжка гимназия. Едва съставил акт за встъпване в длъжност, обявява се мобилизация, понеже България се намесва в Общоевропейската война. Кошницки постъпва в 25 Драгомански полк и като командир на V рота участва в боевете, що води полка по острите гранични чуки на Пиротските укрепления, както

Поручик Кошницки (вляво).

в кръвопролитния бой при Бяла Паланка. След тежките боеве, които I Софийска дивизия води в околностите на Лясковец, когато противникът бива разбит и отстъпва, куршум един застига Майера пред Лебане и туря край на живота му на 3 ноември 1915 г. Отнесен на ръце от любещите го войници, Майера погребана в Лясковец.

Макар и син на друга нация, покойният се срасна с новото си отечество, заживя с неговите скърби и радости, отгаде се на неговите идеали, за чието тържество даде и живота си. Ето как негов приятел го характеризира в некролога:

Майер Кошницки (първият прав, отгясно).

И като учител, и като военен Кошницки е бил образец на рядка преданост към делото, на което е посветил енергия и способности. Мнозина познават Майера, защото от училищната скамейка до смъртта си той имаше само приятели. Душа на веселите студентски компании, той същевременно минаваше и за един от най-работливите студенти по химия. Загинал млад, Кошницки не можа да се прояви като учител, но колегите му знаят, че той бе учител по душа, който ясно съзнаваше своя дълг и го изпълняваше с педантичност.

Ранната му смърт потопи в скръб стара майка и близки, а между нас – колеги и приятели, остави празно място, в което винаги ще стои тъжния спомен за него. Вечна му памет! ■

Чаталджа, 1912 г. Майер Кошницки е първият прав, отдясно.

От „Спомен за гимназиални и прогимназиални учители, паднали във войната през 1915-1918“.

Издава Съюз на учителите от прогимназиите, средните и висши училища в България“, 1922 г.

